

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 875/2007

(2007. gada 24. jūlijs)

par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē un par Regulas (EK) Nr. 1860/2004 grozīšanu

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

tāju saņemtā atbalsta apjoms ir mazs, gan minētajās nozarēs piešķirtā atbalsta kopējais apjoms ir procentuāli neliels salīdzinājumā ar produkcijas vērtību.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

publicējusi šīs regulas projektu⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

(1) Regulā (EK) Nr. 994/98 Komisija ir pilnvarota ar regulu noteikt limitu, par kuru mazākus atbalsta pasākumus uzskata par neatbilstīgiem visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc uz tiem neattiecinā Līguma 88. panta 3. punktā paredzēto paziņošanas procedūru.

(2) Pamatojoties uz minēto regulu, Komisija ir pieņēmusi 2001. gada 12. janvāra Regulu (EK) Nr. 69/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam⁽³⁾, kurā paredzēts limits EUR 100 000 vienam saņēmējam trīs gadu laikposmā. Sākotnēji šo regulu nepiemēroja lauksaimniecības, zvejniecības un akvakultūras un transporta nozarēm, jo tām bija paredzēti īpaši noteikumi.

(3) Attiecībā uz lauksaimniecības un zivsaimniecības nozari ar Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regulu (EK) Nr. 1860/2004 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē⁽⁴⁾ noteica šīm nozarēm piemērojamu īpašu limitu EUR 3 000 vienam saņēmējam trīs gadu laikposmā, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi, jo – ņemot vērā Komisijas pieredzi – var apgalvot, ka ļoti nelielais atbalsts, kas tiek piešķirts šajās nozarēs, neatbilst Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem. Tā notiek tad, ja gan individuālo ražo-

(4) Ekonomisko apstākļu maiņas dēļ un ņemot vērā spēkā esošo vispārīgo *de minimis* noteikumu piemērošanā gūto pieredzi, iepriekš minētie noteikumi bija jāmaina. Tāpēc Komisija pieņēma 2006. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam⁽⁵⁾. Ar šo regulu aizstāja Regulu (EK) Nr. 69/2001, palielināja kopējo *de minimis* limitu no EUR 100 000 līdz EUR 200 000, piemērošanas jomā iekļāva lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību un noteica jaunu *de minimis* limitu – EUR 100 000 – valsts atbalstam autotransporta jomā.

(5) Nesenā pieredze valsts atbalsta noteikumu piemērošanā zivsaimniecības nozarē, un jo īpaši tā *de minimis* limita piemērošanā, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 1860/2004 un Pamatnostādnēs valsts atbalsta izskatīšanai zivsaimniecībā un akvakultūrā⁽⁶⁾, ir pierādījusi, ka *de minimis* atbalsta radītā konkurences izkropļojuma risks ir mazāks, nekā to paredzēja 2004. gadā.

(6) Ņemot vērā Komisijas gūto pieredzi, var uzskatīt, ka tāds atbalsts zivsaimniecības nozares uzņēmumiem, kas nepārsniedz EUR 30 000 vienam saņēmējam trīs gadu laikposmā, neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un/vai neizkropļo konkurenci vai nedraud to izkropļot, ja kopējā šāda atbalsta summa, kura visiem zivsaimniecības nozares uzņēmumiem piešķirta trīs gadu laikposmā, ir mazāka par summu, kas atbilst apmēram 2,5 % no zivsaimniecības nozares gada produkcijas. Tāpēc var teikt, ka Līguma 87. panta 1. punkts uz šādu atbalstu neattiecas. Šajā gadījumā “gadi” ir fiskālie gadi, kurus attiecīgajā dalībvalstī izmanto fiskāliem mērķiem. Attiecīgajā triju gadu laikposmā jāveic regulāri novērtējumi, ikreiz pirms jauna *de minimis* atbalsta piešķiršanas nosakot attiecīgajā fiskālajā gadā, kā arī divos iepriekšējos fiskālajos gados piešķirtā atbalsta kopējo apjomu.

(7) Piešķirot *de minimis* atbalstu, jāņem vērā arī cita veida valsts atbalsts, ko piešķirusi dalībvalsts.

(8) Nedrīkst pastāvēt iespēja *de minimis* limitu pārsniegušu valsts atbalstu sadalīt mazākās daļās, kuras katra atsevišķi atbilst šīs regulas darbības jomai.

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 276, 14.11.2006., 7. lpp.

⁽³⁾ OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 229, 14.9.2004., 5. lpp.

- (9) Ievērojot principus, kas reglamentē atbalstu, uz kuru attiecas Līguma 87. panta 1. punkts, *de minimis* atbalsts jāuzskata par piešķirtu tad, kad saskaņā ar valstī spēkā esošo tiesisko regulējumu juridiskās tiesības uz atbalsta saņemšanu tiek nodotas saņēmējam.
- (10) Eiropas Kopienu Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Kopiena pieņem tiesību aktu par kopīgu tirgus organizāciju konkrētā lauksaimniecības jomā, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt šai kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās⁽¹⁾. Šis princips attiecas arī uz zivsaimniecības nozari. Tāpēc šo regulu nedrīkst piemērot atbalstam, kura summu nosaka, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu.
- (11) Šo regulu nedrīkst piemērot eksporta atbalstam vai *de minimis* atbalstam par labu vietējiem produktiem attiecībā pret importētiem produktiem. Turklāt šo regulu nedrīkst attiecināt uz atbalstu izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās valstīs. Atbalsts, kuru piešķir, lai segtu maksu par dalību tirdzniecības izstādēs vai maksu par pētījumiem vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai jau izstrādāta produkta laišānai jaunā tirgū, parasti nav eksporta atbalsts.
- (12) Ņemot vērā to, cik sarežģīti ir noteikt grūtībās nonākušiem uzņēmumiem piešķirtā atbalsta dotācijas bruto ekvivalentu, šī regula nav jāpiemēro grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kas paredzēta Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstukturēšanai⁽²⁾.
- (13) Ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas mērķus, atbalstam, kura mērķis ir zvejas kapacitātes palielināšana, un atbalstam, kas piešķirts zvejas kuģu būvei vai iegādei, nav jāietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, izņemot atbalstu kuģa galvenā klāja modernizācijai, kā minēts 11. pantā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā
- (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽³⁾.
- (14) Pārskatāmības, vienādas attieksmes un *de minimis* limitu pareizas piemērošanas labad dalībvalstīm ir lietderīgi izmantot vienu un to pašu aprēķina metodi. Lai atvieglotu šādu aprēķinu veikšanu un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1998/2006, atbalsta summas, kas nav skaidras naudas līdzekļu dotācijas, ir lietderīgi izteikt ar dotācijas bruto ekvivalentu. Lai aprēķinātu dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav vairākās daļās maksājamas dotācijas, jāizmanto šāda atbalsta piešķiršanas laikā dominējošās tirgus procentu likmes. Lai vienādi, pārredzami un vienkārši piemērotu noteikumus par valsts atbalstu, šajā regulā tirgus likmes ir jāuzskata par atsauces likmēm, kuras Komisija regulāri nosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, un kuras publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai internetā. Tomēr iespējams, ka minimālajai likmei ir jāpievieno papildu bāzes punkti, ņemot vērā sniegto nodrošinājumu vai ar saņēmēju saistīto risku.
- (15) Pārredzamības, vienādas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula ir jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kas ir pārredzams. Pārredzams atbalsts ir tāds atbalsts, kuram iespējams precīzi *ex ante* aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu. Šādus precīzus aprēķinus var veikt, piemēram, par dotācijām, procentu likmju subsīdijām un nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem. Atbalsts, kuru veido kapitāla ieguldīšana, nav jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā vērtība nepārsniedz *de minimis* limitu. Atbalsts, kuru veido riska kapitāla pasākumi, kas minēti Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos⁽⁴⁾, nav jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja attiecīgajā riska kapitāla shēmā katram mērķa uzņēmumam paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* limitu. Atbalsts, kuru veido aizdevumi, ir jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras dominē dotācijas piešķiršanas laikā.
- (16) Šī regula neizslēdz iespēju, ka dalībvalsts pieņemts pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, kapitāla ieguldīšanas gadījumā, jo lēmums par šādu pasākumu ir pieņemts saskaņā ar tirgus investora principu.

⁽¹⁾ Lieta C-113/2000 Spānija pret Komisiju, [2002] ECR 2002 I-7601, 73. punkts.

⁽²⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

⁽³⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.

(17) Ir jānodrošina juridiskā noteiktība garantiju shēmām, kuras nevar ietekmēt tirdzniecību vai izkropļot konkurenci un par kurām pieejamie dati ir pietiekami, lai ticami izvērtētu jebkādu potenciālo ietekmi. Tādēļ ar šo regulu vispārējais *de minimis* limits (EUR 30 000 vienam saņēmējam) ir jātransponē no garantijas atkarīgā limitā, kura noteikšanas pamatā ir konkrētam aizdevumam atbilstošā summa, par kuru ir sniegta garantija. Minēto limitu ir lietderīgi aprēķināt, izmantojot metodiku, ar ko novērtē valsts atbalsta apjomu garantiju shēmās, kuras attiecas uz dzīvotspējīgiem uzņēmumiem izsniegtiem aizdevumiem. Metodika un dati, kuras izmanto, lai aprēķinātu no garantijas atkarīgo limitu, nav jāpiemēro grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kas minēti Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai. Tāpēc šis limits nav jāattiecinā uz iespējamu individuālo atbalstu, kas neietilpst garantiju shēmā, nedz uz atbalstu, ko piešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, vai uz garantijām darījumos, kas nav aizdevumi, piemēram, uz pašu kapitāla darījumu garantijām. Minētais limits jānosaka, pamatojoties uz to, ka – ņemot vērā 13 % lielo nepārsniedzamo likmi (tūrā zaudējuma likme), kas atbilst sliktākajam scenārijam saistībā ar garantiju shēmām Kopienā, – EUR 225 000 lielu garantiju var uzskatīt par tādu, kuras dotācijas bruto ekvivalents ir vienāds ar šajā regulā noteikto *de minimis* limitu. Šis no garantijas atkarīgais limits jāattiecinā tikai uz garantijām, kuras sedz līdz 80 % no attiecīgā aizdevuma.

(18) Komisijas pienākums ir nodrošināt, lai valsts atbalsta noteikumi tiktu ievēroti un, jo īpaši, lai saskaņā ar *de minimis* noteikumiem piešķirtais atbalsts stingri atbilstu šo noteikumu nosacījumiem. Saskaņā ar Līguma 10. pantu dalībvalstīm jāatvieglo šā uzdevuma veikšana, izveidojot sistēmu, kura vajadzīga, lai nodrošinātu, ka tā atbalsta kopsomma, kas piešķirts saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, vai nu nepārsniedz limitu EUR 30 000 vienam saņēmējam, vai nepārsniedz kopējo limitu, kuru Komisija nosaka, pamatojoties uz zivsaimniecības nozares produkcijas vērtību dalībvalstī triju fiskālo gadu laikposmā. Tālab dalībvalstīm, kad tās piešķir *de minimis* atbalstu, ir lietderīgi, atsaucoties uz šo regulu, informēt attiecīgo uzņēmumu par atbalsta apjomu un par to, ka tas ir *de minimis* atbalsts. Turklāt, pirms piešķirt šādu atbalstu, attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma jāsaņem deklarācija par attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados saņemto *de minimis* atbalstu un rūpīgi jāpārbauda, vai ar jauno *de minimis* atbalstu netiks pārsniegti *de minimis* limiti. Šo limitu ievērošanu var nodrošināt arī ar centrālā reģistra palīdzību.

(19) Skaidrības labad un tā kā *de minimis* atbalsta limits zivsaimniecības nozarē atšķiras no *de minimis* atbalsta limita lauksaimniecības nozarē, jāpieņem īpaša regula, kas piemērojama tikai zivsaimniecības nozarei, un attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1860/2004.

(20) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, sevišķi to, cik bieži ir jāpārskata valsts atbalsta politika, un jo īpaši ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1998/2006 un Regulas (EK) Nr. 1860/2004 piemērošanas laikposmu, ir lietderīgi šai regulai noteikt ierobežotu piemērošanas laiku – līdz 2013. gada 31. decembrim. Ja šīs regulas piemērošanas laikposms netiek pagarināts, jādod dalībvalstīm sešu mēnešu pielāgošanās laiks attiecībā uz šajā regulā paredzēto *de minimis* atbalstu. Tiesiskās palāvēības labad ir lietderīgi precizēt regulas ietekmi uz piešķirto atbalstu, pirms tā ir stājusies spēkā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts zivsaimniecības nozares uzņēmumiem, izņemot:

- a) atbalstu, kura summu nosaka, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;
- b) atbalstu ar eksportu saistītām darbībām, proti, atbalstu, kas ir tiešā saistībā ar eksportētajiem daudzumiem, ar izplatīšanas tīkla izveidošanu un darbību vai ar citiem kārtējiem izdevumiem, kas ir saistīti ar eksporta darbībām;
- c) atbalstu, kas piešķirts, lai importētu preču vietā tiktu izmantotas vietējās preces;
- d) atbalstu, kura mērķis ir palielināt zvejas kapacitāti, kas izteikta ar tilpību vai jaudu, kā definēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 3. panta n) punktā, ja vien tas nav atbalsts galvenā klāja modernizācijai, kā noteikts minētās regulas 11. panta 5. punktā;
- e) atbalstu zvejas kuģu iegādei vai būvei;
- f) atbalstu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) “zivsaimniecības nozares uzņēmumi” ir uzņēmumi, kas nodarbojas ar zivsaimniecības produktu ražošanu, apstrādi un tirdzniecību;
- b) “zivsaimniecības produkti” ir Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾ 1. pantā definētie produkti;

⁽¹⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

c) "apstrāde un tirdzniecība" ir visas darbības, tostarp pārvietošana, pārstrāde, ražošana un izplatīšana, ko veic no izkraušanas vai iegūšanas posma līdz galaprodukta posmam.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Ja atbalsta pasākumi atbilst šajā pantā un šīs regulas 4. un 5. pantā paredzētajiem nosacījumiem, tos uzskata par tādiem, kas neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc atbrīvo no Līguma 88. panta 3. punkta prasības par paziņošanu.

2. Vienam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopējā summa nepārsniedz EUR 30 000 trīs fiskālo gadu laikā. Šo limitu piemēro neatkarīgi no atbalsta veida un īstenojamā mērķa. Minēto laikposmu nosaka, atsaucoties uz attiecīgajā dalībvalstī izmantotajiem fiskālajiem gadiem.

3. Atbalstam, kura kopsumma pārsniedz minēto limitu, šo regulu piemērot nevar, tāpat kā to nevar piemērot tikai tai atbalsta daļai, kura limitu nepārsniedz. Šajā gadījumā šīs regulas piemērošanu šādam atbalsta pasākumam nevar pieprasīt nedz atbalsta piešķiršanas laikā, nedz arī vēlāk.

4. Kumulatīvā summa, kas šādi piešķirta dažādiem uzņēmumiem zivsaimniecības nozarē, jebkurā trīs fiskālo gadu laikposmā nepārsniedz vērtību, kura katrai dalībvalstij noteikta pielikumā.

5. Limitus, kas minēti 2. un 4. punktā, izsaka ar skaidras naudas dotāciju. Izmanto bruto summas, proti, summas pirms nodokļu vai jebkādu citu maksu atskaitīšanas. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta apjoms ir atbalsta dotācijas bruto ekvivalents.

6. Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstīgi šā atbalsta vērtībai tā piešķiršanas dienā. Diskontēšanā un atbalsta bruto ekvivalenta aprēķināšanā izmantojamā procentu likme ir atsaucies likme, kas piemērojama atbalsta piešķiršanas laikā.

7. Šo regulu piemēro tikai atbalstam, kuram ir iespējams precīzi *ex ante* aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Konkrēti apsvērumi ir šādi:

a) atbalstu, kuru veido aizdevumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras dominē dotācijas piešķiršanas laikā;

b) atbalstu, kuru veido kapitāla ieguldīšana, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā vērtība nepārsniedz *de minimis* limitu;

c) atbalstu, kuru veido riska kapitāla pasākumi, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja attiecīgajā riska kapitāla shēmā paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* limitu katram mērķa uzņēmumam;

d) atbalstu, kuru veido atmaksājami avansa maksājumi, neuzskata par pārredzamu atbalstu, ja attiecīgo atmaksājamo avansa maksājumu kopējā summa pārsniedz saskaņā ar šo regulu piemērojamo limitu;

e) individuālo atbalstu, ko saskaņā ar garantiju shēmu sniedz uzņēmumiem, kuri nav grūtībās nonākuši uzņēmumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja atbilstoši šādai shēmai piešķirtā aizdevumā garantētā daļa nepārsniedz EUR 225 000 vienam uzņēmumam. Ja garantētā daļa atbilstošajā aizdevumā veido tikai zināmu procentuālu daļu no minētā limita, uzskata, ka attiecīgās garantijas dotācijas bruto ekvivalents atbilst tai pašai procentuālajai daļai no piemērojamā limita, kas noteikts 2. punktā. Garantijas apjoms nepārsniedz 80 % no tai atbilstošā aizdevuma summas.

8. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attaisnotajām izmaksām, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniedz grupu atbrīvojuma regulā vai Komisijas lēmumā katram atsevišķajam gadījumam noteikto atbalsta intensitāti.

4. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts piešķir uzņēmumam *de minimis* atbalstu, tā rakstveidā informē uzņēmumu par atbalsta apjomu (to izsaka ar bruto ekvivalentu) par to, ka tas ir *de minimis* atbalsts, un tieši atsaucas uz šo regulu, minot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar kādu shēmu piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par nemainīgu summu, kas atbilst maksimālajam atbalsta apjomam, kuru var piešķirt atbilstoši konkrētajai shēmai. Šādā gadījumā šo nemainīgo summu izmanto, lai noteiktu, vai nav pārsniegts kāds no 3. panta 2. un 4. punktā noteiktajiem limitiem. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts pieprasa rakstisku vai elektronisku attiecīgā uzņēmuma deklarāciju par jebkādu citu *de minimis* atbalstu, kas saņemts iepriekšējos divos fiskālajos gados un kārtējā fiskālajā gadā.

2. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu piešķir tikai pēc tam, kad tā ir pārliecinājusies, ka kopējā *de minimis* atbalsta summa, kuru uzņēmums minētajā dalībvalstī saņēmis kārtējā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados, līdz ar šo jauno atbalstu nepārsniegs nevienu no 3. panta 2. un 4. punktā noteiktajiem limitiem.

3. Ja dalībvalsts zivsaimniecības nozarē ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kurā ir pilnīga informācija par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirušas iestādes minētajā dalībvalstī, 1. punkta prasību attiecīgajai dalībvalstij pārstāj piemērot no dienas, kurā reģistra datu aptvertais laikposms sasniedz trīs fiskālos gadus.

4. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šādā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu tika veikts pēdējais individuālā atbalsta piešķirums. Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienās vai tādā ilgākā laika posmā, kāds var būt noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, kuru Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu to, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par tā *de minimis* atbalsta kopējo apjomu, ko attiecīgajā dalībvalstī saņēmuši individuāli uzņēmumi un zivsaimniecības nozare kopumā.

5. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja minētais atbalsts atbilst visiem nosacījumiem, kas paredzēti 1.–3. pantā un, attiecīgā gadījumā, 4. pantā. Atbalsta pasākumus, kas neatbilst šiem nosacījumiem, Komisija izvērtē saskaņā ar attiecīgajām pamatnostādnēm, vadlīnijām un paziņojumiem.

2. Jebkāds *de minimis* atbalsts, kas piešķirts pēc 2005. gada 1. janvāra un pirms pagājuši seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā un kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 nosacījumiem, kurus zivsaimniecības nozarē piemēro līdz šīs regulas spēkā stāšanās dienai, tiek atzīts par tādu, kas neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc uz to neattiecas Līguma 88. panta 3. punktā paredzētā prasība par paziņošanu.

3. Pēc šīs regulas piemērošanas laikposma beigām *de minimis* atbalstu, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, var likumīgi īstenot vēl sešus mēnešus.

6. pants

Grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1860/2004 groza šādi:

a) nosaukumā vārdus “un zivsaimniecības nozarē” aizstāj ar vārdu “nozarē”;

b) regulas 1. pantā vārdus “lauksaimniecības vai zivsaimniecības nozarē” aizstāj ar vārdiem “lauksaimniecības nozarē”;

c) regulas 2. pantā:

i) 2. punktā vārdus “izņemot šī panta 5. punktā definētos zivsaimniecības produktus” aizstāj ar vārdiem “izņemot Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 1. pantā definētos zivsaimniecības produktus”;

ii) svītro 4., 5. un 6. punktu;

d) regulas 3. panta 2. punktā svītro trešo daļu;

e) regulas 4. panta 2. punktā svītro vārdus “attiecīgi” un “un zivsaimniecībai”;

f) regulas 4. panta 3. punkta otrajā daļā svītro vārdus “vai zivsaimniecības”;

g) svītro II pielikumu.

7. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Tā zaudē spēku 2013. gada 31. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 24. jūlijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Joe BORG

PIELIKUMS

Kumulatīvās summas zivsaimniecības nozarē katrai dalībvalstij, kā minēts 3. panta 4. punktā

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000